Σχόλιο στο τρίτομο έργο "Η Ιερά Πορεία Αγάπης, Ειρήνης, και Ενότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου Δημητρίου", του Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Μελίτωνος (Αρχ. Βασίλειος Γοντικάκης)

Categories : ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΕΣ

Date : 15 Μαΐου, 2013

Αρχιμ. Βασίλειος Ιβηρίτης**: "*Ο Πατριάρχης Δημήτριος ήταν ένας ταπεινός και αθόρυβος ιερουργός του μυστηρίου της Εκκλησίας*"**

(εκδοθ. Θεσσαλονίκη 2012)

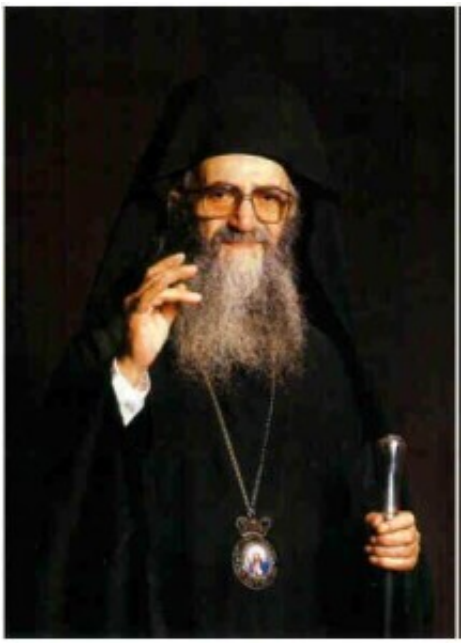

Αυτό το μεγάλο έργο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος το ζης ως μία φαύσι χάριτος που σου αποκαλύπτει εξαίφνης κάτι από το μυστήριο και την αποστολή της Μεγάλης Εκκλησίας· τη φανέρωσι της του Θεού Σοφίας και του κάλλους μέσα στην ανθρώπινη ιστορία.

Θαυμάζεις πως άρχισε. Πως προχώρησε. Πως άνθισε. Τι προσέφερε. Ποιά θεολογία διετύπωσε. Σε ποιά πνευματικά ύψη ανήχθη. Ποιά θέσι πήρε στην ζωή της Οικουμένης.

Και πως επεφυλάχθη σ' αυτή τη Μεγάλη Εκκλησία η τιμή της Μεγάλης συμφοράς που την εξουθένωσε και δι' αυτού την ενέδυσε με μεγαλοπρέπεια, άνωθεν υφαντή, του Εσταυρωμένου που νικά το θάνατο.

Ο Σταυρός, από την αρχή της ιστορίας, είναι η κεκρυμμένη δύναμι και το καύχημα της Εκκλησίας.

"Δια τούτο αυτόν Βασιλέα καλώ, επειδή βλέπω αυτόν σταυρούμενον" (Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος).

Η άκρα ταπείνωσι ταυτίζεται με την ουρανία αίγλη και "Βασιλεύς της Δόξης" είναι ο Εσταυρωμένος. Αυτή είναι η πρωτοτυπία της ιεράς τέχνης και της θεολογικής ζωής της Μεγάλης Εκκλησίας, που τρέφει αενάως την Οικουμένη.

Το να βρίσκεσαι στο Φανάρι και να διακονής στο έργο της Εκκλησίας είναι προνόμιο ιερό και σταυρός αγαλλιάσεως.

Διακονείς το μυστήριο της σωτηρίας του σύμπαντος κόσμου στην Εκκλησία που είναι αδύνατη και αιχμάλωτη. Παντοδύναμη και ελεύθερη.

Δεν έχει να καυχηθή για μεγέθη και πλήθη που προσδίδουν ανθρώπινη δόξα. Αυτό σε δυναμώνει μυστικά και σε αδελφώνει με όλους. Χαίρεσαι τη χαρά που κυκλοφορεί αθόρυβα και ζωογονεί την οικουμένη.

Λυπάσαι τους επιτυχημένους και δυνατούς που συνθλίβουν τους αδυνάτους. Και ζηλεύεις τους κτυπημένους και φτωχούς, που ζητούν το έλεος του Ενός που σώζει όλους. Νοιώθεις την αόρατη παρουσία του Πνεύματος που ρυθμίζει τα πάντα.

Ούτε η σύνεσί μας τακτοποιεί τα θέματα της Εκκλησίας. Ούτε οι εχθραίνοντες το έργο της ακυρώνουν την πορεία της. Άλλος κατευθύνει την ιστορία. Αυτό φανερώθηκε και με την περίπτωσι του ιερομονάχου Δημητρίου Παπαδοπούλου, του μετέπειτα Πατριάρχου.

Δεν θέλησαν να τον χειροτονήσουν Επίσκοπο, θεωρώντάς τον λίγο.

Δεν σκέφτηκαν να τον εκλέξουν Πατριάρχη, γιατί υπήρχαν άλλοι ικανοί και κατάλληλοι.

Τελικά ο Δημήτριος εκλέγεται ως διάδοχος του μεγάλου Αθηναγόρου.

Παραξενεύονται πολλοί. Παρουσιάζονται προβλήματα. Όλοι στο Φανάρι συνεργάζονται για να βοηθήσουν τον νέο Πατριάρχη.

Δεν έχει τα θορυβώδη προσόντα που εντυπωσιάζουν τον κόσμο. Δεν είναι ο διακεκριμένος θεολόγος, ο ταλαντούχος ηγέτης η ο πολύγλωσσος ομιλητής.

Είναι ένας ταπεινός και αθόρυβος ιερουργός του μυστηρίου της Εκκλησίας.

Με ιεροπρέπεια ενεργεί και με ευγνωμοσύνη δέχεται τη συμπαράστασι όλης της Συνόδου. Ο νυν Πατριάρχης Βαρθολομαίος είναι ο κύριος συμπαραστάτης του ως υπεύθυνος του ιδιαιτέρου γραφείου του.

Προχωρούν τα πράγματα. Φτάνουν συγχαρητήρια γράμματα για την εκλογή του· και επισκέψεις για να εκφράσουν προσωπικά τις ευχές.

Έρχεται ο καιρός που πρέπει να γίνουν οι εθιμοτυπικές επισκέψεις προς τα άλλα

Πατριαρχεία, τις αυτοκέφαλες Εκκλησίες. Και τις άλλες χριστιανικές ομολογίες.

Αρχίζει η ιερά πορεία Αγάπης, Ειρήνης και Ενότητος. Συμβαίνει ένα θαύμα. Το ζουν όλοι.

Μιλά όλες τις γλώσσες η χάρις του Πατριάρχου. Συγκινεί όλο τον κόσμο η παρουσία του. Δημιουργεί ιερό κλίμα το ήθος του.

Δεσπόζει κάτι άγιο που επιβάλλεται αφώνως. Δεν προσβάλλει κανένα. Τιμά όλους. Κατευνάζει τα πάθη. Εξάπτει την αγαθή διάθεσι που αναγκάζει όλους να μιλούν ειλικρινά και εξομολογητικά.

Εμφανίζεται κάτι από το κεκρυμμένο και άφθιτο μεγαλείο της Μεγάλης Εκκλησίας.

Στις μέρες του τακτοποιήθηκαν εκκρεμούντα θέματα. Κτίστηκε ο πατριαρχικός Οίκος που τόσο χρειαζόταν και επί δεκαετίες είχαν εργαστή πολυάριθμες επιτροπές με ικανούς ανθρώπους.

Ο Πατριάρχης Δημήτριος όλα αυτά αυθορμήτως τα θεωρούσε ως έργα και κατορθώματα της ευλαβείας και της προσευχής άλλων.

Το τρίτομο έργο με τις δύο χιλιάδες σελίδες μιλά για όλα αυτά.

Είναι ένας χαιρετισμός ευλογίας με τόσο άψογη εμφάνισι και τακτοποίησι του υλικού, που δύσκολα το πετυχαίνεις σε ένα μικρό τεύχος. Έχει την ακρίβεια της ιστορικής μαρτυρίας και τη θεολογική χάρι που ζωογονεί τον αναγνώστη.

Δεν είναι τα απομνημονεύματα κάποιου που θέλει να προβληθή και να δοξασθή. Αλλά το συναξάρι ενός θεοπρόβλητου, που προσπαθεί να κρυφτή. Και την ίδια ώρα ο Θεός φανερώνει δι' αυτού τη χάρι που παρηγορεί τον κόσμο.

Και ο συγγραφέας κουράζεται με όλη του την καρδιά. Θέλει να προβάλη Αυτόν που καταπλήσσει τον κόσμο με την πραότητα και το άπλαστο ήθος του.

Είναι ένα εκδοτικό κατόρθωμα: Να συμπληρωθή αυτό το τεράστιο έργο από την αφοσίωσι ενός ανθρώπου· να συγκεντρωθή τόσο πλήθος στοιχείων, κειμένων, φωτογραφιών· να παραπέμπη σε ατέλειωτες πηγές. Για να ολοκληρωθή κάτι απλό και σαφές ως ενιαίο έργο, που διαβάζεται άνετα και σε τρέφει πνευματικά.

Ο συγγραφέας του κουράστηκε δυναμούμενος πνευματικά από τη συμπαράστασι αυτών που τράφηκαν από την ευλογία του Πατριάρχου και θέλησαν να κυκλοφορήση αυτό το έργο.

Σε προσκαλεί να συμμετάσχης και συ στην ιερά Πορεία. Βρίσκεσαι στο προσκύνημα σε τόπους άγιους και θεοβάδιστους. Σε τόπους που ζητούν να γίνεται το θέλημα του Θεού.

Ακούς και βλέπεις όσα συμβαίνουν και λέγονται. Νοιώθεις ότι όλα ρυθμίζονται από την παρουσία Αυτού που είναι ο πρώτος τη τάξει Επίσκοπος της ορθοδόξου Εκκλησίας. Και πολιτεύεται ως πρώτος τη ταπεινώσει. Αυτό υποχρεώνει όλους να είναι συνεσταλμένοι και αληθινοί.

Δεν ενεργεί ως κοσμικός ηγέτης αλλά συμπεριφέρεται ως άρχοντας του Πνεύματος, διάκονος του μυστηρίου της σωτηρίας του κόσμου.

Μόνο η μορφή του πονεμένου Πατριάρχου με το ιλαρό πρόσωπο που ευλογεί τον κόσμο σε πείθει. Το θείο χαμόγελο αυτού του εσταυρωμένου και δεδοξασμένου ιεράρχου διδάσκει αφώνως.

Και η μορφή του συγγραφέως που τον βλέπομε στην αρχή της οδοιπορίας να υπηρετή ως νεαρός ιεροδιάκονος, τον αναγνωρίζομε τελικά στη μικρή φωτογραφία του ολόλευκου αρχιερέως που λάμπει από αγαλλίασι γιατί τέλειωσε ένα ιερό έργο προς τιμή του απλού Πατριάρχου με τη μεγάλη αποστολή.

Υπάρχει η χάρις του Πνεύματος που όλον συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας . Δι' αυτής είναι παρόντες οι απ' αιώνος διαλάμψαντες μεγάλοι Πατέρες και οικουμενικοί Διδάσκαλοι. Αναδεικνύονται ακαταπαύστως νέοι που συνεχίζουν αυτή την ατελεύτητη θεολογική ιερουργία.

Τον πατριάρχη Δημήτριο συνόδευσαν σε όλη την πορεία του: ο νυν πατριάρχης Βαρθολομαίος ως Φιλαδελφείας, ο νυν Σεβαστείας Δημήτριος ως αρχιδιάκονος, ο νυν Φιλαδελφείας Μελίτων ως υπογραμματεύς.

Αυτή η συνοδεία του Πατριάρχου δεν είναι κάτι που εύκολα φαίνεται και προσδιορίζεται.

Έρχεται από πολύ μακρυά και οδηγεί πολύ μακρυά. Συνοδεύουν αναρίθμητοι θεολαμπείς φωστήρες. Είναι παρόντες οι παλαιοί. Και οι νέοι δεν διακρίνονται στα μάτια των πολλών.

Ακολουθούν "οι ερχόμενοι εκ της θλίψεως της μεγάλης και έπλυναν τας στολάς αυτών και ελεύκαναν αυτάς εν τω αίματι του Αρνίου" (Αποκ. 7, 14).

Και συνεχίζεται η πορεία ως μαρτύριο και μαρτυρία της αναστασίμου χαράς.

Τα πάθη τα σεπτά η Μεγάλη Εβδομάδα ως φώτα σωστικά ανατέλλει τω κόσμω.

Και τα πάθη τα σεπτά της Μεγάλης Εκκλησίας ως φώτα σωστικά κατευθύνουν τον κόσμο.

(Πηγή: amen.gr)